

РЕШЕНИЕ

№ 5356

гр. София, 16.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 15.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **10070** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 111 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража (ЗИНЗС).

Образувано е по постъпила на 16.10.2023 г. жалба от М. С. И., изтърпяващ наказание лишаване от свобода в ЗОЗТ „К.“ при Затвора С. срещу Заповед № 163 от 06.10.2023 г., издадена от и.ф. началник ЗОЗТ „К.“, с която му е наложено дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия за срок от 5 денонощия“, на основание чл. 100, ал. 1 и ал. 2, т. 1 и ал. 2, т. 5 и чл. 102 от ЗИНЗС.

Пред съда жалбата се поддържа от оспорващия лично и от адв. Г. от САК, които претендират основателността ѝ и искат отмяната на оспорената заповед по подробно изложените в жалбата съображения и на основание разпитан а свидетелите по делото, от които се установило, че М. С. И. не е допуснал никаква вербална агресия спрямо свидетеля Б. , позовава се на заявеното от последния "Ние така си говорим" - на висок тон". Приетата по делото съдебно-техническа експертиза също не е установила извършването на дисциплинарното нарушение. Претендира и, че заповедта не е издадена от орган с необходимата компетентност, с оглед на факта, че към момента на издаването на заповедта, органът е изпълнявал функциите на началник ЗОЗТ К., а в ЗИНЗС не е предвидено такива органи да издават заповеди за дисциплинарно наказание. Претендира се отмяната на заповедта като незаконосъобразна, отделно и обявяването на нищожността ѝ.

Също от адв. Г. в ход по същество се претендира и присъждането на разноси по списък. Оспорващият И. иска от съда да отмени заповедта, поддържа и казаното от

адвоката.

Ответникът чрез юрк. К. претендира законосъобразност на заповедта, като посочи, че изпълняващият длъжността се ползва с пълните права на титуляра на длъжността, прави възражение за неоснователност на доводите на другата страна. Претендира прекомерност на възнаграждението на адвоката.

Ответникът - Х., издал заповедта като изпълняващ функциите началник на ЗОЗТ К., а към момента на устните състезания - титуляр на същата длъжност, счита, че е имал правото да издаде оспорената заповед.

По делото са приети доказателствата по административната преписка, разпитани са свидетели по искане на двете страни, съдът е допуснал заключение на съдебно-техническа експертиза с предмет и въпроси, свързани с данните от видеокамери, на които органът се е позовал в мотивите на оспорената заповед - основно и допълнително заключение, прието като доказателство от съда. Приети са и допълнителни писмени доказателства по искания на страните - в това число съдебни решения във връзка с други издадени спрямо оспорващия заповеди от ответника.

Административен съд София-град, Първо отделение, 12 -ти състав, като обсъди доказателствата ведно с доводите и възраженията на страните, съобрази относимите към правния спор разпоредби, извърши дължимата служебна проверка на оспорения акт, намира от правна и фактическа страна следното:

Със Заповед № 163 от 06.10.2023 г., издадена от и.ф. началник ЗОЗТ „К.“ Х., на М. С. И. и наложено дисциплинарно наказание "изолиране в наказателна килия за срок от 5 денонощия", на правно основание чл. 100, ал. 1 и ал. 2, т. 1 и ал. 2, т. 5 и чл. 102 от ЗИНЗС. От фактическа страна в мотивите на заповедта е посочено, че с поведението си на 29.09.2023г. около 09:30 часа, М. С. И. е извършил дисциплинарно нарушение по смисъла на следните разпоредби:

-на чл.100, ал.1, т.2 ЗИНЗС, касаещо "неспазване на реда и дисциплината в помещенията..."

-на чл.100, ал.2, т.5 ЗИНЗС - "неизпълнение на задълженията или неспазване на ограниченията, "предвиени в този закон".

-на чл.100, ал.2, т. 7 ЗИНЗС - "закана за физическа разправа с лишени от свобода".

-на чл. 96, т.3, 4 и 10 ЗИНЗС - "лишените от свобода са длъжни да спазват установените за тях правила"; "не могат да упражняват физическо или психическо насилие, включително за решаване на възникнали конфликти помежду им"; , " не могат да се придвижват не по определения ред във и извън района на М."

От фактическа страна поведението на М. С. И. в мотивите на заповедта е описано така: на 29.09.2023г. около 09:30 часа, М. С. И. е влязъл в словесна саморазправа с л.св. К. Б., работещ като "стъктар", при изпълнение на трудовите му задължения, При прибиране на л.св. от получаване на медикаменти и отваряне на входната решетка на 4-та група, от служител на НОС, л.св. М. И. е излязъл от групата неочаквано, достигнал и осъществил физически контакт с л.св. К. Б. с цел да се саморазправи физически с него. Само бързата и адекватна реакция на мл. инсп. К. Г. предотвратява евентуална саморазправа. И. отказал изисканите му писмени обяснения, заявил гласно, че ще накара другите лишени от свобода да пишат срещу служителя от НОС К. Г.. За посоченото поведение административният орган се е позовал и на преглед на записите от охранителните камери В допълнение на изложеното посочва, че непосредствено с пристигането на Б. е бил атакуван от М. И. словесно и последният се отивал през решетката да нанесе удар в лицето на Б. - един път неуспешно и втори път

успешно се промъкнал през отворената решетка, докато надзирателят Г. извършвал личен обиск на влизащите в групата, достига до Б. като го блокирал с тялото си с явно физическо надмощие. Б. се предпазил от нападението на И. вдигайки крак, и свит, а надзирател Г. е достигнал до мястото на инцидента и разделя двамата. След това М. И. продължил словесното пререкание през решетките с л.св. Б..

В подадени по случая обяснения Б. посочил, че е посрещнат още на решетката от М. И. с вербална агресия и обиди, като последният се опитал да го удари през решетките, продължил да го псува и заплашил с убийство, както и близките му със саморазправа. Б. се опитал да напусне мястото, но изходната решетка била затворена съгласно инструкцията. Органът се е позовал и на данните в писмените обяснения на л.св. С. В. в идентичен смисъл относно проявена вербална и агресия и намерение да осъществи с активни действия нападение срещу Б..

За да наложи дисциплинарното наказание, органът е взел предвид и наложени други наказания, изслушването м на дата 06.10.2023г. от дисциплинарно-наказващия орган, а фактичката обстановка е приел за доказана и въз основа на докладна записка ДЗ I 1183/02.10.2023г. от мл. инсп. К. Р., в която освен другото са възпроизведени и данни от охранителните камери. .

В подадени по случая обяснения Б. посочил, че е посрещнат още на решетката от М. И. с вербална агресия и обиди, като последният се опитал да го удари през решетките, продължил да го псува и заплашил с убийство, както и близките му със саморазправа. Б. се опитал да напусне мястото, но изходната решетка била затворена съгласно инструкцията. Органът се е позовал и на данните в писмените обяснения на л.св. С. В. в идентичен смисъл относно проявена вербална и агресия и намерение да осъществи с активни действия нападение срещу Б..

За да наложи дисциплинарното наказание, органът е взел предвид и наложени други наказания, изслушването м на дата 06.10.2023г. от дисциплинарно-наказващия орган, а фактичката обстановка е приел за доказана и въз основа на докладна записка ДЗ I 1183/02.10.2023г. от мл. инсп. К. Р., в която освен другото са възпроизведени и данни от охранителните камери. .

В дадените писмени обяснения от Б. - л. 19 от делото в хода на дисциплинарното производство, е посочено, че след като Б. се приближил до решетката, която ги разделяла от 4-та група в коридора, където бил М. И., Б. попитал И. "какво иска", а той замахна през решетката, опитвайки се да го удари. Б. се отдръпнал, и отстъпил назад, а той продължил да го псува, заплашил то с убийство, както и близките му. Опитал се да напусне мястото, но входната решетка била затворена. Според докладната на Г. изложеното от Б. за вербална агресия и опита за физическа разправа, било съответно на заснетото от охранителните камери.

При така изложеното до тук е видно, че на оспорващия е наложено дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия“ за срок от 5 денонощия, предвидено по чл.101, т.7 ЗИНЗС. Според разпоредбата която дисциплинарни наказания са: т. 7. Изолиране в наказателна килия за срок до 14 денонощия“. Не е спорно по делото, че към момента на описаното в заповедта поведение на оспорващия, същият се е намирал в ЗОЗТ К.. Съгласно чл. 104, ал.2 ЗИНЗС, началниците на затворнически общежития могат да налагат дисциплинарните наказания по [чл. 101, т. 1 - 6](#), а по т. 7 и 8 - за срок до 5 денонощия.

Оспорената заповед е издадена от административен орган, посочен като заемащ длъжността „и.ф. началник ЗОЗТ „К.“. – главен инспектор Г. Х., съгласно заповед №

Л-176/24.07.2023г. , която заповед съдът с изрично определение от 24.10.2023г. е указал да бъде представена. Видно от заповедта на л. 43 от делото, на гл. инсп . Г. М. Х. - началник сектор НОС в Затвора С., е наредено да изпълнява нормативно-организационните задължения за длъжността „началник сектор –I ва категория“ в ЗОЗТ К. към Затвора С.. Изрично е посочено, че има право и да упражнява дисциплинарната власт, налагайки наказания, в рамките на законоустановената му компетентност.

В чл.104, ал.1 ЗИНЗС, е предвидена общата компетентност на началника на затвора да налага дисциплинарни наказания, но в разпоредбата не е предвидено правомощие на началника на затвора да делегира тази си компетентност или да упълномощава други лица да налагат дисциплинарни наказания. Следователно, посоченото в заповедта № Л-176/24.07.2023г., че при назначаването му на длъжността началник сектор в ЗОЗТ К. Х. има право да налага дисциплинарни наказания, не съставлява упражняване на правомощие на началника на затвора С. да налага дисциплинарни наказания, съгласно чл.104, ал.1 ЗИНЗС.

Оспорената заповед следва да се преценява за компетентността на органа от гледна точка на упражнени собствени правомощия на издалият я орган, означен като и.ф. началник на ЗОЗТ К., предвидени по чл. 104, ал.2 ЗИНЗ за налагане на , наказание като процесното.

На въпроса дали поради възложените функции на дисциплинарно-наказващ орган на Х. със заповедта, следва да се счита, че заема длъжността и изпълнява функциите на началник на затворническо общежитие , следва да се отговори отрицателно, доколкото фактически е заемал длъжността „началник сектор I- ва категория“ в ЗОЗТ К., различна и подчинена съгласно закона на началника на ЗОЗТ. Заповед № Л-176/24.07.23г. е издадена на основание чл.293 от Правилника за прилагане на ЗИНЗС, като е упражнено правомощието на началника на затвора да прехвърля при необходимост с мотивирана заповед служители на надзорно-охранителния състав от едно структурно звено в друго в рамките на утвърдената щатна численост на съответния затвор. Х. е заемал идентична длъжност и като титуляр, т.е. той е бил част и от НОС на Затвора С. и в ЗОЗТ К., и като такъв е подчинен на началника на затвора, както и на началника на затворническото общежитие – например служителите от НОС изпълняват нарежданията на тези органи, съгласно чл.291, т.2 ППЗИНЗС.

Никъде в заповедта по чл.292 ППЗИНЗС не се посочва, че на Х. се възлагат за изпълнение законоустановените функции на длъжността началник ЗО, понятието И.ф.“ или изпълняващ функциите“ на началник на затворническо общежитие, не е редвидено в закона. Функциите на посочената длъжност като дисциплинарно наказващ орган, предвидени в закона, могат да се изпълняват поради възникнало правоотношение между ГДИН и дадено лице по силата на акт за заемане на длъжността като титуляр, или по заместване. Законодателят изрично в чл.104 ЗИНЗС е определил в три алинеи – изчерпателно и изрично органите , които могат да налагат дисциплинарни наказания, в това число като процесното – началникът на затвора, началникът на затворническото общежитие и изпълнителният директор на ГДИН, без правна възможност други лица да налагат дисциплинарни наказания. Функции на началник на ЗО не могат да се възлагат със заповед на друга длъжност в системата на Затвора и от началника на затвора, особено за налагане на дисциплинарни наказания, тъй като не е предвидена такава възможност в закона . Функциите по чл. 104, ал.2 ЗИНЗС могат да се упражняват само от лице, заемащо длъжността началник на

Затворническо общежитие.

Друга възможност не следва от чл.104, ал.2 ЗИНЗС що се касае до началника на затворническото общежитие и правомощията му на дисциплинарно-наказващ орган. Тъй като законодателят не допуска делегиране или оправомощаване на друг орган като дисциплинарно-наказващ по чл.104, ал.1-ал.3 ЗИНЗС, то възлагането на такива правомощия със заповед на друг орган, различен от посочените в разпоредбата, ще бъде в противоречие със закона и с принципа за законоустановеност на правомощията на административните органи, предвиден по чл.4, ал.1 АПК, относим и в конкретния случай.

Законодателят изрично разграничава правомощията на началника на затворническо общежитие от тези на надзорно-охранителния състав. Доколкото при издаването на процесната заповед издателят Й.Х. не е заемал длъжността началник на затворническо общежитие, за заеманата от него длъжност – началник сектор не е предвидено правомощие в закона – в чл.104 ЗИНЗС или в друга разпоредба да налага дисциплинарни наказания, то следва извод, че заповедта е издадена от некомпетентен орган.

Също органът е наложил предвиденото в чл.101, т.7 ЗИНЗС. Без изрично да се позове на тази разпоредба или на произтичаща от закона компетентност – в случая предвидена по чл.104 ЗИНЗС.

Всичко изложено сочи на извод, че оспорената заповед е издадена от некомпетентен орган и съдът следва да прогласи нищожността ѝ.

Изложеното дава основание на съда да приеме, че оспорената заповед като незаконосъобразна, издадена при съществено нарушение на закона – некомпетентност на органа и в нарушение на принципа за законоустановеност на правомощията на административните органи, предвиден в чл.4 АПК, незаконосъобразност по чл.145, т.1 АПК, поради което следва да бъде обявена за нищожна, без да се обсъждат останалите основания от същата разпоредба, тъй като резултатът от правния спор няма да бъде различен.

Своевременно направеното искане от процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на разноските по делото, при този изход на спора като основателно следва да бъде уважено, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК и до размера на доказаните разноски. По делото не е представен договор за правна защита и съдействие с договорено възнаграждение, а само пълномощно за представителната власт на адвоката, предвид на което на оспорвания следва да бъдат присъдени разноски за държавна такса – 10 лв. и за вещо лице – 350 лв.

На основание изложеното и на основание чл. 111, ал. 6, т. 2 и ал. 7 от ЗИНЗС, Административен съд София-град, Първо отделение, 12-ти състав

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на Заповед № 163/06.10.2023 г., издадена главен инспектор Х., назначен на длъжността началник сектор, посочен като заемащ длъжността и. ф. началник на Затворническо общежитие от затворен тип „К.“(съгласно Заповед № Л-176 от 24.07.2023 г.) с която на лишения от свобода М. С. И. е наложено дисциплинарно наказание по чл. 101, т. 7 - "изолиране в наказателна килия за срок от 5 денонощия".

ОСЪЖДА Главна дирекция "Изпълнение на наказанията", на основание чл. 143, ал. 1 от АПК във вр. чл. 12, ал. 2 и ал. 3 от ЗИНЗС да заплати на М. С. И., ЕГН [ЕГН] сумата от 360 (триста и шестдесет) лева, за направени по делото разноски.

Решението подлежи на касационно оспорване по реда на глава дванадесета от Административно-процесуалния кодекс пред тричленен състав на Административен съд София - град.

Съдия